

---

## Hledá se kočka divoká. S pátráním může pomoci každý

---

### Hledá se kočka divoká. S pátráním může pomoci každý

Ráda prozkoumává neprobádaná území a dává sama sobě těžké úkoly. Navíc ji zajímají kočkovité šelmy. I proto se Bc. Jana Pospíšková, která studuje na [Přírodovědecké fakultě UK](#), rozhodla věnovat výzkumu koček divokých a vypátrat, zda vůbec na území České republiky tento vzácný živočich žije. Ještě před pár stoletími to přitom byl u nás běžný živočišný druh.



„Kočky divoké u nás nejsou běžným tvorem, máme však indicie o tom, že se tady vyskytují. Teď se snažíme vypátrat kde,“ říká Jana Pospíšková a vzpomíná, že téma ji oslovilo před několika lety, kdy vyjela do Beskyd na „vlčí hlídky“, tedy pátrat po velkých šelmách. Tehdy se poprvé dozvěděla o možném výskytu kočky divoké na území České republiky a překvapilo ji, že se jejímu výzkumu u nás nikdo nevěnuje.

Přirozeným prostředím kočky divoké jsou spíše níže položené teplejší zalesněné oblasti. Taková místa jsou však také hustě osídlená, proto vědci předpokládají, že kočka ustoupila do vyšších hornatějších poloh, kde ji člověk svou činností neruší. Z území dnešní České republiky začaly kočky divoké houfně mizet na počátku 19. století, zapříčinilo to nejspíš také to, že bylo povoleno je střílet.

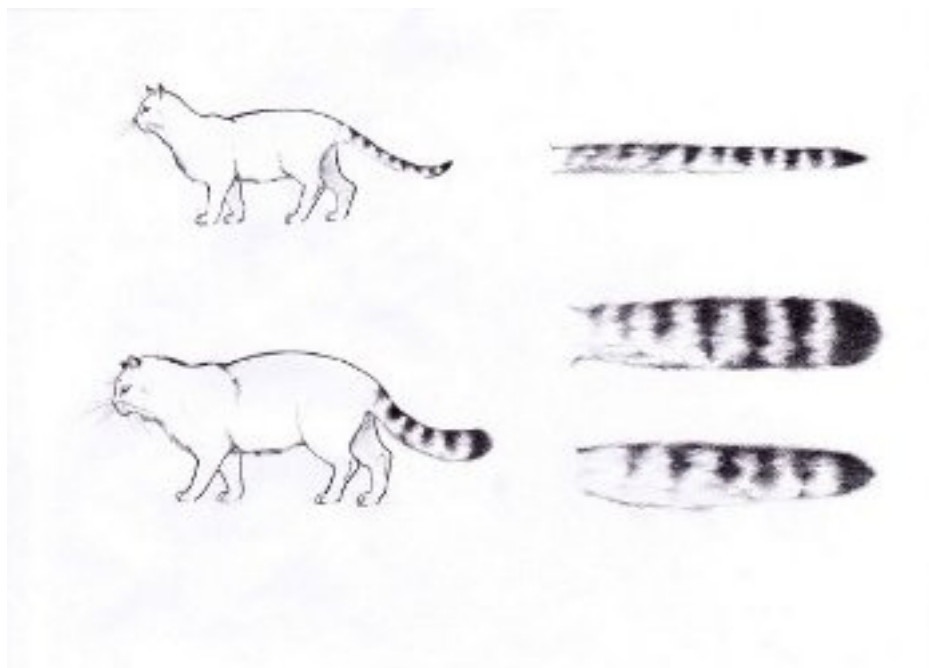
Jana Pospíšková se ve svém pátrání zaměřuje především na Beskydy, Podyjí a Šumavu. Nejnadějnější indicie o tom, že kočka divoká stále žije v divoké přírodě České republiky, přicházejí překvapivě ze Šumavy, kde přitom nejsou ideální podmínky pro její život, protože jí v lovu překáží vysoká sněhová pokrývka v zimních měsících. Mohlo by se proto jednat o migrující jedince ze sousedního Rakouska a Německa.



Terénní výzkum je velmi náročný. V jeho prvopočátcích Jana Pospíšková instalovala fotopasti na vytipovaných místech v Beskydech. To však příliš úspěchů nepřineslo. Navíc je to velmi nákladná metoda, pro kterou nemá dost financí. Vloni se jí však podařilo získat od Agentury ochrany přírody a krajiny ČR finance na čtyřletý průzkum výskytu kočky divoké na našem území.

Teď proto s dalšími nadšenci, které se jí podařilo získat, instaluje po horách hrubě opracované dřevěné kolíky potřené výtažkem z kozlíku lékařského, jehož pach kočky velmi přitahuje, a o kolíky se rády otírají. Chlupy, jež na kolících Jana Pospíšková spolu s dalšími pomocníky najde, pak analyzuje v laboratoři.

Kočku divokou pozorovatel snadno rozliší od mourovaté kočky domácí především podle ocasu. Zatímco ocas kočky domácí se ke konci ztenčuje do špičky, ocas kočky divoké je velmi silný, neztenčuje se a je ukončen dokulata. Konec je černý a před ním je několik tmavých pruhů. Kočka divoká je vybarvená v zemitějších barvách, proužkování má většinou jen na nohou, za krkem a na ocase.



V celé Evropě je kočka divoká ohroženým druhem, početnější populace však hlásí Slovensko, Francie, Španělsko nebo Německo. Daří se jí také v odlehlejších oblastech Ukrajiny, Rumunska nebo Balkánu.

„Sto procentní důkaz toho, že kočky divoké v České republice žijí, zatím nemáme. Ale máme zaznamenaných několik pozorování, která ukazují, že kočky se tu zřejmě pohybují. Dokud se o to někdo nezačne skutečně zajímat, bude se zdát, že tu nejsou. Je to stejné jako s rysem, vezměte si, kolik lidí na vlastní oči vidělo v přírodě rysi?“ uvažuje Jana Pospíšková a pevně věří, že se jí v budoucnu podaří dokázat, že kočky divoké v České republice žijí a že tak bude moci přispět k jejich ochraně.

**Pomozte s hledáním kočky divoké i vy!**

Chtěli byste pomoci s výzkumem kočky divoké? Stačí se pozorně dívat kolem sebe při cestování krajinou. Pokud někde mimo lidská sídla najdete sraženou mourovatou kočku, dejte o tom Janě Pospíškové vědět na mobil: +420 721 568 673. Stačí poslat informace o místě, kde jste kočku spatřili, nebo GPS souřadnice. Komu se podaří přivést Janu Pospíškovou na správnou stopu za kočkou divokou, toho čeká i drobná finanční odměna.

Detailní informace o kočce divoké i o jejím výzkumu čtěte zde: [www.kockadivoka.ic.cz](http://www.kockadivoka.ic.cz)